

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTAYENCA

SANTORAL.

Avuy 3 de Agost.—La Invenció del cos de S. Esteve protomàrtir y Sta. Lydia.

Dium. 4.—S. Domingo de Guzman cf. y fr.

Dill. 5.—N.ª S.ª de les Neus v Sta. Afra mr.

Dim. 6.—La Transfiguració de N. S. J. C. y 'ls Sts. Just y Pastor germans mrs.

Dimec. 7.—S. Gayetà fdr. y S. Albert de Sicilia cfs.

Dij. 8.—S. Ciriach y comps. mrs. y S. Miró b.

Div. 9.—S. Romá soldat y S. Rústich mrs.

Dis. 10.—(Abans †) S. Llorens mr.—*Ab-solució general en la Mercé.*

QUARANTA HORES.—Continúan en l' Iglesia Parroquial, y dilluns passen á de Ntra. Sra. del Tura.—La exposició de S. D. M. comensará á dos quarts de 7.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	14'25	«
Fajol.	13'15	«
Mill.	15'00	«
Panís.	15'00	«
Mongetes.	26'00	«
Fabes.	15'00	«
Besses.	16'00	«
Llubins.	12'00	«
Patates (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	00'80	«

Núm. 58

SURT ELS DIUMENGES

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. ... .. 5'00 Pessetes.
Semestre... .. 2'50 «

Pago adelantat.

DOTZÉ CERTAMEN LITERARI
D' OLOT.

- - -

COMPOSICIONS REBUDES HASTA AVUY

1 D' AGOST.

—o—

» 30.—Cançó de la Moreneta.—Lema:
*Nigra sum sed formosa.**Joseph Gassiot.*

Olot 1 d' Agost de 1901.

(Seguirá).

Núm. 17.—Rosari glosat.—Lema: *Quants y quans.*

- » 18.—Ramell.—Lema: *Rosari de pen- saments.*
- » 19.—Consells d' amich. Monólech en vers.
- » 20.—La cançó del trovador. Balada.
- » 21.—¡Pobre Espanya!—Lema: *Jerusa- lén, Jerusalem convertere ad Dó- minum Deem tuum (O. T.)*
- » 22.—Suspirs y llàgrimes. A la bona memèria de ma esposa.
- » 23.—Dispensí.—Lema: *No hi há de qué.*
- » 24.—L' ombra de Nazareth. Melodia per cant y piano.—Lema: *La Creu.*
- » 25.—La filla del rey d' Ongria.—Lema: *Una cegada era un rey...*
- » 26.—La cura maravellosa.—Lema: *Música.*
- » 27.—Promesa.—Lema: *Anima enamo- rada.*
- » 28.—Patria.—Lema: *Llibertat es el be- nestar dels pobles.*
- » 29.—La Vera-Creu de Besalú.—Lema: *Petrusum lignum domini nostri Jesu-Cristi.*

Federalisme y Catalanisme.

Heus aquí una manera ben concisa de manifestar la diferencia essencial entre aquestos dos termes: el Federalisme es espanyol; el Catalanisme, com de son nom pot deduhirse, es estrictament catalá.

El primer, per la seva constitució, pels seus ideals generals y particu- lars, es un de tants partits polítics espanyols que aspiran á la reorgani- sació en una ó altra forma del Estat; el segon es un aplech de gent de la terra que aspira, per la conquesta de les conciències catalanes constituhir el partit nacional de Catalunya. El Federalisme es derivat d' un pacte entre les regions que deuen confe- derasse, d' una convenció nascuda en

el cervell d' uns quants homes; el Catalanisme es fill lilegítim de la manera d' esser de la Naturalesa, que no admet ab l' home pacte de cap mena. El Federalisme s' adopta á rahons circunstancials y aixeca á la categoria de doctrina principis d' ordre secundari; el Catalanisme deu esser el mateix en totes les époques y sa doctrina no té altre principi fonamental que 'l de la vritat.

El Federalisme té son fonament radical en un principi de *unió* més ó menos íntima d' elements socials distints per sa naturalesa y sos atributs accidentals; el Catalanisme té per base un principi de *diferenciació*, en rís oposada al verdader y més extricte esperit de germanor. El Federalisme vol que cada regió se preocupi de la sort de totes les altres; el Catalanisme vol que cada individualitat social naturalment diferenciada treballi en primer lloch per si mateixa, no essent aixó manifestació á' egohisme, sinó aplicació del gran principi de la divisió del treball, que proclama en seu grau máxim.

Aquestes son, á part d' algunes altres fundades en el concepte de *Patria*, y que no 'm delincli per are á esbrinar, algunes de les diferencies *de balto* que crech trobar entre nosaltres, els catalanistes y 'l partit federal.

Avuy que tant notable desenrotllo pren en el terror de Catalunya la lleavor sembrada, potser inconscienment per quatre trovayres *somniadors*, avuy que l' arbe de la nostra renaixensa acobla sota 'l seu florit brancaatge á tot aquest hermós tros de terra, esquarterat per la grapa barruera del centralisme y fet niu de les baixes concupiscencies d' una política corruptora, avuy que desde les boques del Ebro á les vessants dels Pi-

rineus no hi há un reconet de Catalunya hont no n' hagi ressonat l' himne hermós del nostre desvetllament, avuy que tota la nostra terra se sent remoure als esclats d' una vida nova, avuy més que may, cal fixarse en les fites plantades entre l' essencia de les nostres somniades reivindicacions y els programes més ó menos ben rahanats, dels que 's disposan, injectant sava en l' Estat que 'ls aguanta, á continuar desde qualsevol moment per ells favorable, aquella hisotria que comensá ab el martiri del compte d' Urgell y l' enmatzinament del príncep Càrles de Viana.

Que hi há qui ab 'el nom de partit polítich, accepta y defensa algunes de les bases que constitueixen les nostres aspiracions? Que hi siga! Cal considerar que la causa del catalanisme es la causa de tots els catalans, y que 'ls que, per 'camins més drets ó més esgarriats, ab més ó 'menos conciencia dels seus actes perseguixin la renaixensa de Catalunya, no 'hem de deixar de trobarnos al capdevall del nostre camí, aixoplujats en l' hora del triomf per una mateixa ensenya.

Més els catalanistes veritables, els que per un ó altre concepte, formém part á la «Unió Catalanista», ens cal seguir el nostre camí, marcat per un reguer de doctrina ben clar y terminant y vorejant fites laterals espayoses emperó ben determinades. Per haver sigut els verdaders desvetlladors de la conciencia catalana, en lo qu' aquesta té de més catalana, ens corresponen els honors d' arripar els primers á la fi dels nostres esforços, sense altra companyia que la d' aquells que espontaniament deixin d' un cop llurs corrents desviades pera llensarse á la corrent cada dia més impetuosa que 'ns ha de dur pel camí dret á la consecució dels nostres ideals.

Tinguém present que les reivindicacions de Catalunya no devém esperarles del predicament de cap quefe de partit per ilustre que siga, sinó que deuen esser producte de conviccions fermes y arrelades en les consciencies de tots els catalans partidaris de l'autonomia de Catalunya y de rés menos que de l'autonomia.

EMILI VALLÉS.

DESCONHORT.

Tantes y tantes vegades que veyia passar el tren sempre revent y enfurismat, sempre impetuós ó indiferent, com una visió estranya, lleugera com l'amor que fruï en altres hores platxerioses que també passaren reventes.... En sa cabanya solitaria, ovirant sempre el mateix paisatge, les hores si feyan llargues, recordant ab tristesa aquella primavera de son cor qui en lloch de ser l'entrada del estiu fou el pressagi d'un ivèrn fredivol; aquelles melancòliques montanyes qu'encerclavan l'esquifida vall hont com la corrent del rierol que si escorría vejé escorrers les diades de sos amors ¡que ni contavan de coses!

De la gran ciutat se l'emportá y allá volgué entornarsen perquè ella no era aucall del camp, que acostumada á la esclavitut, la llibertat l'aturdia y feta á no respirar, l'ayre pur de les montanyes li cremava els pulmons y no podia glossarlo.

Aquelles diades curtes que voreta'l riu ella li deya que l'estimaria sempre; aquell jorn el més hermós de la vida en que estretes ses mans se contemplavan ab infinita dolcesa, no tenint paraules per expressar l'impre-

sió intensa que 'ls evaporava llurs esperits ¡ha! sols parlaren sos cors, que 's fonian al bruent caliu d'un amor ben foll. Y tot havia passat y pot ser per sempre.... també passaren en aquells deliciosos moments un vol d'aixorits aucells trinant alegres, montanyes á través, lleugers com el vent de l'alegria que 'ls portava; y que may s'atura en lloch.... y tots dos s'hi encantaren, y al veurels que tant lleugers fugian, se 'ls glassá l'ànima; perquè l'alegria que cantavan pels ayres desapareixia ab ells. y no tornava....

Aïslat del mon, sols tenia en sa companyia els recorts tristos que confegia ab els melangiosos cantars del rierol y 'ls mormuris de la vehina boscada; res més arribava á la menuda caseta del guarda-vies, que no fós el xiscele esglayador del tren al travessar ab fúria aquelles montanyes que trontollava ab sa enfurismada marxa. En cada hora que'l sentia, semblava que 's despertés d'una dormida, perquè ell sols vivia en 'el mon dels recorts, devant l'imatge dels seus somnis qu'ironicament li adava repetint á cau d'orella els juraments que'n altres jorns li feu y que burlá ab despit.

Era un demati de Juny jubileo de la diada qu'en els carrers de lá ciutat conegué á la dona, que l'aluciná ab sos ulls espurnadors y sa cara esgrogelida y somniadora; durant la nit va tenir devant dels ulls aquella cara fascinadora y al despertar-se'l dia, va veurer per tot escrit fins en la resplandenta aubada qu'aquell dia tornaria á somriurer la vall de sos recorts, al trepitjar sos coixins d'erva l'hermosa reyna d'aquells boscos; y va semblarli que 'ls aucellets alegroys, havian vingut á collades confegint ab sa xerradisa lo dols nom de sa estimada;

y l'aygua més fressosa va contarli també saltant de roca en roca; y, ab frissadora mirada va esperar que sortís la fera descomunal que portaria en ses entranyes el cor que se li endugué en días més tristos....

El tren cridà rabiós anunciant sa vinguda y 'l cor del solitari guardavies tremolà de joya; els ulls li sortian de les parpelles volent ovirar avants la furient locomotóra; per fi ab empenya voladora pogué distingir en mitj de la flamarella el cós negrós de la màquina qu'entre esbufechs guanyavan camí.

En son cervell gastat, va fixsarsi l'idea de que 'l tren s'aturaria per deixar à les mateixes portes de sa casa à la anyorada companya; y 'l tren indiferent com sempre, va passar furiós, robantli en un instant aquell hermós ideal que l'esperansà per uns moments, deixantlo en el més gran desconhort; mentres ab el soroll de son rossech s'hi confonian les rialles dels viatjers que abocats a les portelles se burlavan del seu encantament....

MANEL SERRA Y MORET.

EL PRIMER AMOR.

A ELLA.

I.

En Victor estava contentíssim al veurer qu'als primers besos del sol de Maig esclatavan les poncelles del seu jardí, mostrant joyosos sos petals de mil colors.

Aquell jardí tant ben cultivat, allí hont passava ell els mellors ratos entretenguentse en cuydarlo y provehintlo de les plantes més preuhades y de les flors més boniques, estava

transformat en un verdader Edén; més en Victor com semblantli qu'encara hi faltavan els seus cuydados, continuava arreglantlo sens darse punt de repós à fi de que, quant arribessin sos oncles, que debian anar à casa seva à passarhi una temporada y qu'eran molt aficionats à les flors en quedessin ben agradats.

Per dos motiu ben agradables, pera 'l d'haver acabat en Victor el Batxillerat ab brillant qualificació en el col·legi dels PP. Escolapis, y per tenir à casa seva à sos oncles qu'havian arribat pochis días avants ab sa filla y una amiga d'aquesta, aquell any la festa se celebrà ab més lluhiment que 'ls anteriors.

II.

Fanalets y bombes de vistosos colors colocats artísticament en mitj del brancàm dels rosers, chiringuilles, lilàs, acacies, castanyés y altres arbres, llensevan un devassall de llum de reflectes de color sobre les roses y clavells, peonies y primaveres d'aquell jardí qu'al ser tocats pera 'ls raijts resplandents d'aquella llum barrejavan els colors y combinántse més bé que 'n la paleta del pintor produhian un efecte encissador.

La llum dels fanals de la gallarda 's perdia al ser un xich lluny per entre la espessor dels arbres, anantse esmortuhint y projectant tonts yombres indefinibles fins à quedar totalment confosa y morta, deixant els llochs hont no tocava rublerts d'aquella fosquedat y tristesa que produheix la negretat misteriosa de la nit.

Les notes de l'orquestra ofegavan completament les notes tendres del rossinyol que vetllán son niu en una acacia de frondosa copa cada nit cantava.

Y enlassats ab les mans formant cercol com anell d'or dansavan ayrosament la sardana moltes parelles de joves y damiseles, moguentse cadenciosament á compás del ritme de la música.

En aquella sardana, ballava en Victor ab la companya de sa cosineta qu'estava á casa seva per estarhi tant com hi estessin els oncles de'n Victor.

Per primera volta en sa vida, senti una forta y estranya satisfacció en el seu cor com may havia sentit, un enlayrament y confusió en el seu esperit una inexplicable cosa en sa existencia al trovarse donant la mà á l'Esperanseta sa balladora, però més raro fenomen passà encare en sa ànima al acabar la sardana, desjuntantse les mans deixades á puesto y quedar per alguns instants sense ella.

En el transeurs de la sardana no comprenia lo que li passava, però sentia qu'allà hi estava bé; son cor bategava, però aquells batechs obedian á una intensa emoció de goig; son esperit s'enlayrava perquè volia empendre el vol en les cèliques regions del Amor, acabada aquesta, la confusió aumentà encare més, però d'una manera diferenta; no sabia que tenia y estava trist; sentia que li faltava alguna cosa y no sabia què; sentia una buydor en sa vida y no sabia que podia omplirli, sols sabia qu'estava bé al costat de l'Esperanseta.

¡Pobre Victor estava ferit del cor, y ell no ho sabia!

El nin Amor ab increíble atreviment s'havia amagat en les fosques ombres dels arbres, y desde allà disparà certerament una fletxa qu'anà dreta al cor d'en Victor.

L'Esperanseta y en Victor eran dos poncelles xamosas qu'estavan al punt d'esclatar, y aixis com les pon-

celles del jardí s'obriren totes als primers raijs del sol de Maig, aquelles s'obrirán també al primer escalf xardarós del Sol-Amor.

Acabades les sardanes en Victor quedà ab l'Esperanseta per l'endemà ensenyarli el jardí, y donantse la bona nit s'en anaren cap al llit.

Se n'anaren al llit y no dormiren; una emoció intensa agradable ó trista destruheix la son; els dos extrems se tocan.

A n'en Victor li continuava la mateixa excitació, que no sabia á que atribuhirla, y á l'Esperanseta per una estranya coincidencia, li passava tot lo mateix, sense poder trobar el motiu y sense sabersho l'un del altre; dos pensaments trevallaren tota la nit, dos caps meditavan tot lo mateix y dos fantasies curulles d'idealitats é ifusions semblava volian desbordarse y trencar el diçh que les contenia, perquè ja no podian ab tant caudal de projectes y empreses, com les que pensavan realisar, y febossenchis é impacients no esperava n sinó que fos dia per alsarse y anar al jardí; en Victor per veurer á l'Esperanseta, y aquesta pera veurer á n'en Victor, que desde la nit avans ja s'estimavan.

¡Quant tardava á despuntar l'au-bada!

(Acabada.)

PRIMER CERTAMEN LITERARI
DE
CAMPRODÓN.

El jurat d'aquest certamen, nomenat per la Junta organitzadora de las festes que enguany se celebraran á Camprodón, convida á tots els poetes y escriptors de la terra á prendre part, ab llur treballs, á la festa literaria que tindrà lloch el dia 25 d'Agost vinent, la que 's regirà pel següent

CARTELL:

Premi d'una flor natural, anomenat d'honor y cortesia, á la mellor poesia amorosa.

L'autor de la composició premiada deurá ferne ofrena á la dama de sa elecció, que será proclamada Reyna de la festa y entregará desde son seti presidencial, tots els altres premis als guanyadors.

Premi d'una rosella d'argent sobredaurat, á la mellor composició patriótica, en vers.

Premi d'un objecte d'art á la mellor poesia lírica, de caràcter místich.

Aquests tres premis, els ofereix la Junta organitzadora de les festes.

Premi del Magnífich Ajuntament de Camprodón consistent en una ploma d'or y argent á la composició en prosa ó vers que més bé descriu les belleses de la comarca camprodonina.

Premi ofert pel Dr. Bartomeu Robert, consistent en un objecte d'art, al autor que en vers ó en prosa glosi mellor: «La vida de les montanyes».

Premi ofert pel Jurat, consistent en un brot de Naret *Rhododendron ferrugineum*, d'argent esmeltat, á una composició poética de tema lliure.

El Jurat podrá concedir els accésits y mencions honorífiques que juliqui merescuts.

Totes les composicions deurán esser rigorosament inèdites y escrites en catalá.

Els treballs tindrán d'esser remesos á la secretaria del Jurat, Plassa de la Vila número 11, Camprodón, per tot el dia 20 d'Agost d'aquest any, acompanyats del plech clós que continga 'l nom del autor y porti en el sobreescrit el títol y tema de la respectiva composició.

Els plechs portadors dels noms dels au-

tors no premiats se cremarán, com de costum, en l'acte mateix de la festa.

Camprodón, diada de Sant Jaume de 1901.

El president del Jurat—*Ernest Vilaregut—Joseph Armenguer—Ernest Franquesa—Ferrán Perpinyá—Joseph Thomás—César A. Torras*, vocals—*Joaquim Aquilera*, secretari.

SECCIÓ COMARCAL.

RIUDAURA

31 de Juliol.

Continúa 'l temps iniciat ja fá dias, aixó es fortes plujes seguides de dias núvols sens que may lluheixi 'l sol que pertoca en aquesta temporada.

Els sembrats presentan bon aspecte allá hont no han infuhit les pedregades tant abundants aquest any, encara que 's resenten de la falta del sol vivificador.

Dimars passat, passá á mellor vida després de llaga y penosa malaltia soferta ab cristiana resignació, nostre volgut vehi el conegut comerciant d'aquesta don Elies Pinós Curós, qual acompanyament á sa darrera estada, fou una veritable demostració del públich condol, espontaneament feia per totes les classes de sos affligts convehins, puig gosaba 'l finat en aquesta, de generals simpaties, degudes á ses moltes virtuts públiques y privades, ¡que Deu l'hagi acullit en sa glória!

El corresponsal

NOTICIES

El temps durant la setmana transcorreguda ha sigut plujós com l'anterior, continuant fresca la temperatura, si bé els darrers dias han sigut bons, lo qual sembla que s'haurá girat, bon temps, que per cert, es ben necessari per les tardanies.

La música Municipal d' aquesta vila, dimàrs passat tocà com de costum, en el Passeig del Firalt, el qual se vejé molt concorregut á pesar del temps que feya.

Ahir divendres á dos quarts de deu de la nit, lo jove don Joseph Vidal y Serra, havia de donar una conferencia en la Secció de Lletres del «Institut Oloti» sobre l' «Alcoholisme» de la que ne donarém compte en el número pròxim.

Han sigut regalades á la biblioteca del «Institut Oloti» per don Manel Serra, les obres de son pare 'l malograt escriptor vigatà en Joseph Serra y Campdelacreu.

Sembla que 'ls mossos flaquers; tractan de portar en aquesta vila les corrents avansades del sigle.

Tenen la pretenció de fer festa (no lo diumenge per santificarlo) sinó 'l dilluns, perquè aixís els hi convé.

Al proposar les seves idees al mossos de ca 'l Curt, Lluís Aubert y no volgüent aquest secundarlos, fou insultat diumenge passat á la tarda en el Passeig del Firalt, fins al punt d' amenassarlo, junt ab un noyet que l' acompanyava, el qui rebé una bofetada, y una cossa.

Segons tenim entès, s' ha donat la corresponent queixa al Sr. Jutje Municipal, perquè hi posi lo degut correctiu.

Els habitants del carrer de Lorenzana heus han enviat un programa, de la manera que obsequiarán á son patró Sant Llorens en lluminaries, funcions relligioses, ballades y tornaboda.

Segons diu *La Frontera* de Camprodón, es molt segur que prompte comensarán els treballs pera la restauració del històrich temple de Sant Pere d' aquella vila.

Esperém qu' aixís siga y que 'l Hlm. senyor Bisbe d' aquesta diòccesis pugui celebrar la festa de la bendició de les obres el dia en qu' arriuin acabarse. com té desitjos de ferho, segons notícies particulars.

El Foment del Treball Nacional ha rebut la següent Real Ordre:

«La Direcció General de Contribucions, ab fetxa 13 del mes que som, diu á n' aquesta Delegació d' Hisenda, lo següent: El ministre d' Hisenda ha comunicat á la Direcció General, ab fetxa 6 del corrent, la Real Ordre que segueix: Vistos els dubtes ocorreguts sobre l' aplicació del article 10 de la lley de Pressupostos de 31 de mars de 1900 que restablí un impost de 20 per 100 del lloguer que satisfasia els Cassinos y Circols de recreo. Considerant que pera fixar el sentit d' aquest precepte deu tenirse en compte que l' esmentat tribut revesteix caràcter de suntuari, sent la base de sa exacció el luxu ó benestar social que revela el fet de reunirse varies persones pera cobrir els gastos d' un local sense altre fi que 'l de mera distracció ó passatemps. Considerant que concorre aquesta circumstancia

en els cercles ó societats, constituïdes ab fins científichs, artístichs ó literaris, ó pera defensa ó millora de interessos determinats de qualsevol ordre, y considerant que'l paragraf segon del citat article 10 de la ley de Pressupostos que exceptúa del impost á les societats d' obrers y á les que tinguin per objecte essencial la ensenyansa ó la beneficencia no pot tenir altre alcanç que'l de consignar una excepció expressa que no es incompatible ab la excepció genérica implicitament continguda en el paragraf primer en favor de totes les societats que no siguin cercles ó cassinos de recreo, puix clarament se diu que no més á n' aquestos se els subjecta al tribut; el Rey, y en son

nom la Reyna Regent, s' ha servit declarar que solzament els cassinos y cercles de recreo están subjectes al esmentat impost y que, ademés de la excepció expressament determinada en la ley, se troban exempts de satisferlo tots els que tinguin aquest caràcter.»

—

Dimars vinent, á les nou y mitja del matí, tindrà lloch la benedicció de la capella dedicada á Sant Rafael que la familia Batlló ha construït al carrer del mateix nom.

Ab tal motiu dita familia té'l gust de convidar al referit acte á quantes personas tingan á bé assistir al mateix.

OLOT.—Imp. de N. Planadevall.—1901

CORREDORS S' ofereix á corredors de carbó ó llimpiadors de calderes, la venta d' un excel·lent producte de consum corrent en totes les fàbriques. Bones condicions pera'l corredor. Dirte'ns ab molt bones referencies (indispensable) á Delegació C. P. E. Rambla del Centre 37 Barcelona.

DEFUNCIONS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde'l 27 del mes passat al 3 actual

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIONS

<u>Dia</u>	<u>Noms y apellidos</u>	<u>Domicili</u>	<u>Estat</u>	<u>Anys</u>
28	Margrida Jorba Campasiol.	Proa	viuda	64
31	Teresa Guitart Pujolá.	S. Bernat	casada	44
	Noys, 2.		Noyes, 0.	

NAIXEMENTS

Noys, 1.		Noyes, 1.
Total defuncions, 4.		Total nexaments, 2.

BARCONS Y C.^A

BANQUERS

Facilitan préstams á curts y llarchs plassos en petites y grosses cantitats.

APARATOS DE PUJAR AYGUA

MOGUTS PERA 'L IMPULS DE LA MATEIXA

No gasta

Va per si sol

Premiat ab MEDALLA DE PLATA en la Exposició Monogràfica de la Trumfa è Industries derivadas.

Gran adquisició pera 'ls agricultors que vulguin convertir sos camps de secá ab terrenos de regadiu.

LA HIDRÁULICA.—Passeig de Escudillers, 5, pral. Barcelona.

Vins medicinals

Aygvas minerals

FARMACIA
DE
JOSEPH SOLER

— OLOT —

GRANULATS

AIXAROPS

Carrer de Sant Esteve 13.

